

STENOSE VAN HET HORIZONTALE DEEL VAN HET DUODENUM
Omtrent het verdere beloop van het geval beschreven in dit *Tijdschrift*, blz. 1086, jaargang 1948, deel ik het volgende mede.

In het najaar van 1947 begon patiënte er geleidelijk slechter uit te zien, de tong toonde een vrij dik, wit beslag en de uitademingslucht riekte sterk zuur en bedorven. Zij klaagde veel over hoofdpijn en haar eetlust verdween geheel. In April 1948 braakte zij, soms onmiddellijk na de maaltijd, soms een halve dag later, kleine hoeveelheden voedsel uit, totdat op 3 Mei zich het beeld van een totale pylorusstenose had ontwikkeld. Na voorbereiding met physiologische keukenzoutoplossing werd zij 7 Mei door collega SCHMEDDING geopereerd. Er werd een duidelijke arterio-mesenteriale afsluiting van de pars horizontalis duodeni gevonden. Het gelukte een anastomose aan te leggen tussen het duodenum op een plaats tussen de papilla VATERI en de stenose in de pars horizontalis duodeni en een jejunumlis; aan de basis van deze laatste werd tevens een entero-anastomose gemaakt. Van een ulcus werd geen spoor gevonden. De reconvalescentie verliep aanvankelijk zeer snel, doch het volledige herstel heeft enige maanden in beslag genomen.

In Januari 1949 bleek de patiënte vele kg in gewicht te zijn aangekomen, zij ziet er gezond en blozend uit, de eetlust is uitstekend en zij gebruikt alles. Na sommige spijzen zoals gebakken paling en rode kool klaagt zij nog wel eens over zure oprispingen en wanneer de maag leeg is, over een soort maagpijn, die na voedselgebruik of het drinken van melk dadelijk afzakt. Andere klachten heeft zij niet, volgens de ouders is zij weer even levenslustig als 12 jaar geleden, toen de eerste verschijnselen zich voordeden.

Hilversum, 14 Februari 1949

D. L. HULST

EEN VROUW MET HET ADRENOGENITALE SYNDROOM, ZWANGERSCHAP EN BEVALLING

Naar aanleiding van bovengenoemd artikel van prof. dr. B. S. TEN BERGE, zij hier het geval van W. N. SEARLE C.S. (*Journ. Ob. a. Gyn. Brit. Emp.* 55, 135, 1948) in het kort vermeld:

Een vrouw van 33 jaar voelde zich tot de 6e zwangerschap volkomen goed; daarna werd haar stem dieper en de haargroei nam toe. Bij het eerste onderzoek (in de 8e maand) werd een sterke, mannelijke beharing met baardgroei en acne gevonden; bloeddruk 170—120; pat. had geen hoofdpijn, polycythaemie of vergroting van de clitoris. De partus geschiedde spontaan, à terme, en snel (de uitdrijving duurde slechts 10 minuten). Een maand post partum werd — hoewel geen tumor te voelen was — een proeflaparotomie verricht. In de bijniereen waren geen afwijkingen; een gezwel ter grootte van een biljartbal werd uit het ovarium verwijderd. Dit bleek geen arrhenoblastoma te zijn, doch een veel zeldzamer gezwel, en wel een z.g. masculinovblastoom, dat in bouw op de bijnier gelijkt en volgens sommigen dan ook afkomstig is van resten van dit orgaan. Na de operatie verdwenen alle verschijnselen, behalve de diepe stem.

Ook hier dus de zeldzame combinatie van vermannelijking en zwangerschap. De bevalling verliep echter zeer gemakkelijk, in tegenstelling met het geval van prof. TEN BERGE. Bij de patiënte van SEARLE C.S. waren de mensies tot het begin der graviditeit volkomen normaal geweest. Blijkbaar ontstond in dit geval de zwangerschap nog net, voordat de tumor door zijn sterke secretie van vermannelijkende hormonen het ovarium volkomen had stilgelegd.

Amsterdam, 12 Februari 1949

L. I. SWAAB

FLUOR EN FLUOOR

Naar aanleiding van het artikel in dit *Tijdschrift* van Collega BLOKHUIS over de invloed van het „fluorgehalte” van het drinkwater op het gebit (1949, aflevering 6, blz. 418) zij het mij veroorloofd het volgende lijstje te geven:

Latijn: jodium, bromium, chlorium, fluorium;

Duits: Jod, Brom, Chlor, Fluor;

Nederlands: jood, broom, chloor, fluoor.

Onder „fluor” verstaan wij Nederlanders iets anders dan onder fluoor.

Leeuwarden, 7 Februari 1949

J. DE BLOEME